

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 321.

Tredie Session.

93de Møde.

Mandagen den 8de Marts.

(Fortf.)

Bliren-Finecke: Jeg skal i Anledning af hvad der er yttret blot tillade mig at gjenkalde i Thingets Grindring, at jeg allerede første Gang, da jeg bad om Ordet, for at udtale mig imod denne Lov, erkjendte det Ubehagelige, som ligger i at tale imod en Lov, der maa ansees som Resultatet af Behandling af saamange Commissioner og af saamange fornuftige, rejsindige, rettænkende og forresten vistnok meget kloge Mænd, men at jeg ligesuldt troer at kunne gøre det, uden at træde disse Mænd for nær, naar jeg blot indskrænker mig til at bedømme Arbeidets hippologiske Værd. Hvad angaaer de hæslige Bestræbelser, som den sidste ærede Taler var saa oprigtig at vedkjende sig, saa erkjender jeg tilfulde, at han deri har givet et nyt Bidrag, rettere sagt et nyt Beviis paa, hvor rigtigt det er, naar man modarbejder ham og dem, der gjøre Parti med ham.

B. Christensen: Jeg maa meget beklage, at det med Undtagelse af Ordet „hæslige“ ikke var mig muligt at forstaae de uden Tvivl meget opbyggelige Ord, der kom fra den ærede Rigsdagsmands Læber. Jeg tænker imidlertid ikke, at enten Sagen eller jeg taber noget ved, at de idetmindste foreløbigt henstaae ubesvarede.

Ordføreren: Jeg maa tillade mig med et Par Ord at komme tilbage til Stutterierne. Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Bliren-Finecke) yttrede, at de foreslaaede Experimenter muligviis kunde have Interesse i videnskabelig, men ikke i praktisk Henseende. Jeg maa i den Anledning tillade mig at nedlægge Protest imod, at disse

Forsøg ikke tillige skulde have Interesse i praktisk Henseende, thi videnskabelige Resultater som disse faae altid Anvendelse i det praktiske Liv, og dernæst maa jeg gjøre opmærksom paa, at i nærværende Tilfælde tilsigtes jo et meget praktisk Resultat, et Resultat, som kan være af stor Vigtighed for Landet i det Hele. Den ærede Rigsdagsmand har vel meent, at dette Resultat ikke kunde blive gennemført, idet det ikke kunde undgaaes, at nærbeslagtede Heste komme i Berørelse med hinanden, og at dette var skadeligt. Han har i denne sidste Henseende imidlertid ikke udtalt Andet, end hvad jeg allerede vidste, thi det er ganske rigtigt, at det ikke er godt for en Hesterace, at Parringen skeer mellem nærbeslagtede Heste, men naar den ærede Rigsdagsmand ved et Exempel har troet at kunne oplyse, at der ved Parring af beslagtede Heste kun fremkommer Følhopper, saa maa jeg modsige det. Den ærede Rigsdagsmand har nemlig opstillet sit Exempel saaledes, at, naar 3 Hopper bleve bedækkede af Hingsten A, og 3 andre Hopper af Hingsten B, saa vilde der kun fremkomme Følhopper, men jeg maa gjøre den ærede Rigsdagsmand opmærksom paa, at ligesaavel som der vil fremkomme Hoppesøl ved disse Parringer, ligesaavel vil der ogsaa fremkomme Hingstesøl, det er Naturens Orden, skøndt det vel er muligt, at der imellem disse Hingste af hvert Kuld vil findes en eller anden mindre god. Naar man nu paafeer, at Hingste, kaldne efter Hingsten A, altid parres med Hopper, kaldne efter Hingsten B, og omvendt Hopper, der nedstamme fra Hingsten A, altid parres med Hingste fra Hingsten B, saa falder hele den ærede Rigsdagsmands Exempel, og saa undgaaes det aldeles sikkert, at Hele Sødfkende eller Halv-Sødfkende komme til at parres med hinanden. Den ærede Rigsdags-